

Απαρνήσου τον εαυτό σου και υποτάξου στο Χριστό

illbehonest.com/greek

Paul Washer

Και ο απόστολος Παύλος λέει, "Σας προτρέπω, αδελφοί." Εδώ μιλάμε για έναν απόστολο! Θέλω να πω, έναν από τους σπουδαιούς δώδεκα, δεν μπορεί κανείς να θεωρηθεί σπουδαιότερος απ' αυτούς. Και λέει: "αδέλφια, ακούστε με." Εδώ λοιπόν, βλέπουμε τον Παύλο να λέει: "Ο Θεός, αδελφοί, μας έδειξε τα ελέη Του. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να Του προσφέρετε όλον τον εαυτόν σας θυσία ζωντανή, άγια, ευπρόσδεκτη στο Θεό."

Ο Παύλος θα πει σ' αυτούς τους ανθρώπους να αφιερώσουν τη ζωή τους. Χρειάζεται να τους δώσει κάποιο κίνητρο. Εάν επρόκειτο να πω σε κάποιον: "Κοίταξε, χρειάζεται να αφιερώσεις τη ζωή σου", πιθανόν να ρωτούσε, "Γιατί;" Και ο Παύλος λέει εδώ: "Ο Θεός μας έδειξε τα ελέη Του." Επειδή ο Θεός μας έδειξε τα ελέη Του, τα οποία μας τα απέδωσε διά μέσω του Ιησού Χριστού, προσφέρετέ Του τη ζωή σας. Και λες, μα ποια είναι αυτά τα ελέη; Κατ' αρχήν, η λέξη είναι στον πληθυντικό. Τα πολύπλευρα ελέη του Θεού. Θέλω να πω, δεν έχει σημασία πώς θα το δεις, πάντα θα βρίσκεις μία μεγαλύτερη και καλύτερη εικόνα. Κοιτάζεις τα ελέη του Θεού από μία πλευρά και νομίζεις πως ίσως να είναι μίας διαστάσεως όπως τα περισσότερα πράγματα στη ζωή μας, όμως μετά κοιτάζεις το θέμα από μία άλλη σκοπιά και ανακαλύπτεις κάτι εντελώς καινούριο. Και το κοιτάζεις από αυτή τη σκοπιά και μετά από την άλλη, το κοιτάζεις από κάτω προς τα πάνω και αντίστροφα, και προσπαθείς να συλλάβεις και να κατανοήσεις την ομορφιά αυτού του ελέους που σου έχει δοθεί. Και λες: "Τι έλεος!" Διαβάζεις τα πρώτα έντεκα κεφάλαια της επιστολής προς Ρωμαίους και ανακαλύπτεις το μεγάλο έλεος του Θεού. Το γεγονός ότι ήμασταν όλοι χαμένοι και μας αξίζει η καταδίκη. Το γεγονός ότι δεν θα μπορούσαμε από μόνοι μας να σώσουμε τους εαυτούς μας με τα έργα μας και δεν το θέλαμε καν αυτό. Το γεγονός ότι ο Θεός έστειλε τον μονογενή, τον μονάκριβο, τον αγιό Του Υιό, για να πεθάνει πάνω στο ξύλο κουβαλώντας τις αμαρτίες μας και να καταδικαστεί υπό το βάρος της δικής μας εκδίκησης. Και όταν πέθανε ο Ιησούς, πλήρωσε την τιμή για μας, και μετά που πλήρωσε την τιμή αναστήθηκε από τους νεκρούς και σαράντα μέρες αργότερα, εξυψώθηκε στους ουραμούς. Καθισε στα δεξιά της Αυτού Μεγαλειότητάς Του και κάθισε εκεί ως ο άνθρωπος του Θεού που είναι εκεί για σένα. Και ζει παντοτινά για να μεσιτεύει για λογαριασμό σου.

Τώρα λοιπόν, χρειάζεσαι μεγαλύτερο κίνητρο απ' αυτό; Διότι αν ναι, είσαι χαμένος. Αν χρειάζεσαι εμένα να σου πω ότι εάν υπηρετείς το Θεό θα σου χαρίσει μία Μερσεντές, είσαι χαμένος. Αν χρειάζεσαι να σου πω ότι εάν υπηρετείς το Θεό θα θεραπεύσει το σώμα σου και θα λύσει το κάθε ένα από τα προβλήματά σου, αν το χρειάζεσαι αυτό, τότε είσαι χαμένος. Εάν ο Ιησούς δεν αρκεί για να σε παρακινήσει να ζεις με ευσέβεια, τότε δεν γνωρίζεις τον Ιησού. Επομένως, ας μιλήσουμε απλά και καθαρά: είναι ο Χριστός και μόνο ο Χριστός και κανείς άλλος. Δεν έχω ανάγκη από τίποτα άλλο, όλα είναι καλά με την ψυχή μου.

Θέλω τους γιους μου να θέσουν τη ζωή τους στη διάθεση του Θεού. "Εδώ είμαι, Κύριε, μίλησε στο δούλο σου. Τι θέλεις από μένα;" Αυτό μόνο. Αυτό είναι το μόνο που πραγματικά έχει σημασία. Και πραγματικά, αγαπητέ φίλε, όταν θα είσαι ετοιμοθάνατος, και θα βρεθείς σ' αυτή τη θέση μια μέρα, όταν θα είσαι ετοιμοθάνατος, το μόνο πράγμα που θα σκέφτεσαι θα είναι, το αν έχεις θέσει τη ζωή σου στην διάθεσή Του. Εννοώ πως, θέλω να σας πω κάτι τώρα. Αν σκόπευα να πάω στην Αιθιοπία και να ιδρύσω 500 εκκλησίες μέσα σε τρία χρόνια όμως ο Θεός μου είχε πει να εργαστώ ως επιστάτης (κτιρίου) σε μία μικρή μεσο-δυτική πόλη, δεν θα ήμουνα υπάκουος αν πήγαινα να ιδρύσω όλες αυτές τις εκκλησίες. Η ουσία δεν είναι να κάνεις σπουδαία πράγματα, αλλά να υπακούσεις το Θεό. Είναι το να θέσεις τη ζωή σου στη διάθεσή Του. Και αυτό είναι όλο. Δεν είναι απλό;

Ήρθε κάποτε ένας νεαρός στο γραφείο μου και μου είπε, "ξέρεις τι, η Χριστιανική ζωή είναι πολύ πολύ πολύπλοκη." Κι' εγώ του είπα, "Όχι, δεν είναι." Μου απάντησε, "Ναι, είναι" και είπα "Όχι, δεν είναι". Και στο τέλος κέρδισα εγώ επειδή ήμουν ο ποιμένας. Μπορούσα επίσης να του φωνάξω. Είπα, "Όχι, δεν είναι πολύπλοκη". Και μου απάντησε "μα υπάρχουν τόσες πολλές αποφάσεις." Του είπα, "όχι, δεν είναι έτσι." Του είπα, "Ο Θεός έχει ήδη πάρει όλες τις αποφάσεις, γιε μου." "Τώρα λοιπόν, έχεις το ίδιο πρόβλημα που έχω κι' εγώ: είτε θα υπακούσεις, είτε όχι. Είτε θ' αφιερώσεις τη ζωή σου, είτε όχι."

Και θέλω να καταλάβεις κάτι. Ας πάμε πίσω στη λέξη "αδελφοί". Όταν το κηρύττω αυτό σ' εσάς, όπως λέει και ο ποιμένας μου στην πόλη όπου μεγάλωσα, ο ποιμένας μου λοιπόν, λέει "Σας δείχνω με το ένα δάκτυλο και τα τρία μου δάκτυλα δείχνουν πίσω σ' εμένα. Αυτό που σας λέω σήμερα, ισχύει εξίσου για όλους - τόσο για μένα όσο και για σας." Όλοι μας παλεύουμε με αυτό. Πάντα λες, "Παλεύω εναντίον τόσων πραγμάτων, τόσων δυσκολιών." Όχι, έχεις μόνο έναν αγώνα και είναι ο ίδιος που έχω και εγώ: θα θέσεις τη ζωή σου στη διάθεση του Θεού; Αυτός είναι ο μόνος αγώνας. Είναι πραγματικά το μόνο πράγμα που έχει σημασία. Και σου το εγγυώμαι, παλεύω κι' εγώ μ' αυτό, όπως ακριβώς κι' εσύ.

Θα θέσεις τη ζωή σου στη διάθεση του Θεού; Να είναι πρώτος ο Χριστός στη ζωή σου! Κύριε, τι με θέλεις να κάνω σήμερα; Τι με θέλεις να δω; Τι με θέλεις να πω; Τι με θέλεις να

ακούσω; Πώς θες να ξοδέψω αυτά που μου έχεις δώσει; Πώς θες να κάνω όλα εκείνα που με θέλεις να κάνω; Πώς θες να το κάνω, Κύριε; Εδώ είμαι, Κύριε. Και αυτό μας φέρνει πάλι πίσω στο θέμα του να θέτουμε τους εαυτούς μας στη διάθεσή Του. Θυμάμαι μία φορά στη θεολογική σχολή, είχα αποφασίσει πως, για μία ημέρα, θα έθετα ολοκληρωτικά τον εαυτό μου στη διάθεση του Θεού. Ε λοιπόν, ήταν φιλόδοξος αυτός ο στόχος. Δεν τον κατάφερα, όμως πρόσεξα κάποιες αλλαγές. Θυμάμαι απλά... Ξέρεις, όταν είσαι νεαρός και στην υπηρεσία του ευαγγελίου, θα πρέπει να σε κλειδώσουν κάπου για μερικά χρόνια, επειδή δεν είσαι και πολύ στα καλά σου. Ε λοιπόν, μόλις βγήκα από το σπίτι μου, είπα, "Εντάξει, Κύριε, τώρα τι με θες να κάνω;" Και ήταν σαν να μου έλεγε, "Λοιπόν, Πωλ, έχεις μάθημα σε πέντε λεπτά γι' αυτό καλύτερα να βιαστείς." Όμως εγώ βάδιζα μέσα στην πανεπιστημιούπολη, προσπαθώντας απλά να είμαι ευαίσθητος. Όμως ήμουν απλά ανόητος - αυτό ήμουν. Όμως προσπαθούσα κυριολεκτικά, με το κάθε καινούριο βήμα που έπαιρνα έλεγα, "Κύριε, πού με θες ..." Και τότε, ξαφνικά, πιο πέρα εκεί στ' αριστερά, ήταν μία κυρία με την οποία είχα συνομιλήσει πολλές φορές. Ήταν μία κυρία πιο μεγάλης ηλικίας, που εργαζόταν ως μαγείρισσα στη σχολή. Και περπατούσε προς το μέρος μου και φαινόταν κάπως λυπημένη. Κι' εγώ εκεί να προσπαθώ να είμαι αυτός ο πνευματικός γίγαντας. Και ήταν η πρώτη φορά, εκείνο το πρωινό, που ένιωσα ότι ο Θεός μου έλεγε κάτι, και ήταν το εξής: "Πήγαινε και πες της για τον Υιό μου." Και μάντεψε τι; Γκρρρρ. Ω, ήμουν πρόθυμος να βαδίζω τριγύρω σαν ζόμπι, να φαίνομαι ότι είμαι πνευματικός, όμως όταν έπρεπε απλά να δείξω αγάπη σε κάποιον... "Πήγαινε, πες της για Μένα." Και θυμάμαι πως έπρεπε να καταρρεύσω κάπως έτσι και απλά να πάω προς το μέρος της. Εκείνη τη μέρα δέχτηκε το Χριστό στη ζωή της. Σίγουρα, ήταν ανόητο, όμως ο Θεός θα τιμήσει την καρδιά που κάνει οποιαδήποτε προσπάθεια για να τεθεί στη διάθεσή Του.

Κάποιες φορές πιστεύω πως λατρεύουμε τα ημερολόγια επειδή μπορούμε με κάποιον τρόπο να διαγράψουμε το Θεό από τη μέρα μας. "Θεέ μου, θέλω να κάνω το κάθε λεπτό παραγωγικό για Σένα. Θα αξιοποιήσω και το κάθε πεντάλεπτο" και το τι κάνουμε είναι "Κύριε, θέλω να είμαι τόσο δραστήριος που δεν θα Σου δίνω το χρόνο για να μου λες τι να κάνω." Κάποιες φορές πιστεύω πως πρέπει να παλεύω τόσο πολύ, όμως υπάρχει ένα πράγμα που δεν μπορεί να χωρέσει στο σκληρό μου το κεφάλι, και αυτό είναι η αγάπη του Χριστού. Μπορώ να βρω όλες τις δικαιολογίες του κόσμου για να μην υπακούσω, όλες τις δικαιολογίες του κόσμου για να μην κάνω αυτό που θέλω να κάνω, και τότε "μπανγκ", τι έρχεται σαν ένα μεγάλο σιδερένιο σφυρί; Η αγάπη του Χριστού. Η αγάπη του Χριστού! Με κάνει κυριολεκτικά να γονατίσω.

Αυτό είναι που θέλω να καταλάβεις για τη ζωή του Κυρίου μας και Σωτήρα μας Ιησού. Άκουσε το εξής, Ο Ιησούς ήταν φτωχός - και αυτό είναι όλο. Ήταν όντως. Άσχετα με το τι σας

λένε κάποιοι κήρυκες που εμφανίζονται στην τηλεόραση, ο άνθρωπος ήταν φτωχός. Δεν κυκλοφορούσε σε βασιλικό άρμα ο Χριστός, ήταν φτωχός. Πολλές φορές ένιωθε κουρασμένος, πολλές φορές ένιωθε οδύνη. Πολλές φορές έπρεπε να αντιμετωπίσει όλα τα πράγματα που εγώ κι' εσύ έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε, όμως το σημαντικό είναι το εξής: ο Ιησούς Χριστός δεν ένιωθε ποτέ άδειος. Δεν ένιωθε ποτέ άδειος. Και γιατί δεν ένιωθε ποτέ άδειος; Επειδή είχε τροφή για την οποία εμείς δεν γνωρίζουμε. Δεν ένιωθε ποτέ άδειος για τον ίδιο λόγο που εμείς συνήθως νιώθουμε. Δεν ένιωθε άδειος επειδή φρόντιζε να κάνει το θέλημα του Πατέρα Του. Έθετε τη ζωή Του στη διάθεση του Πατέρα Του. Είσαι άδειος; Νιώθεις ποτέ άδειος; Μάντεψε τι, αυτό είναι ένα προειδοποιητικό σήμα κινδύνου. "Νιώθω κυριολεκτικά τόσο άδειος, χρειάζομαι διακοπές. Νιώθω κυριολεκτικά τόσο άδειος, χρειάζομαι διάλειμμα για λίγο από την εργασία του ευαγγελίου. Νιώθω κυριολεκτικά τόσο άδειος, που απλά χρειάζομαι λίγο χρόνο μόνος μου." Όχι, νιώθω κυριολεκτικά τόσο άδειος, που χρειάζεται να θέσω τον εαυτό μου στην διάθεση του Θεού και δεν θα νιώθω πλέον άδειος. Να θέσω τον εαυτό μου στη διάθεση του Θεού.

Τώρα όμως, πρέπει να κάνω ένα βήμα πίσω για μια στιγμή, επειδή κάποιοι από εσάς που είστε εδώ, αισθάνεστε διαρκώς τύψεις για το ότι δεν κάνετε αρκετά πράγματα για το Θεό. Επομένως όταν το λέω αυτό, απαντάτε, "Ναι, απλά χρειάζεται να πάω πίσω και να κάνω περισσότερα!" Όχι, να μην πας πίσω και να μην κάνεις περισσότερα πράγματα για την εκκλησία ή για οποιονδήποτε άλλον. Έχω πει να θέσεις τον εαυτό σου στη διάθεση του Θεού, υπάρχει μεγάλη διαφορά. Έλα κοντά στο Θεό. Μπορεί να σε θέλει να έρθεις κοντά Του και να ηρεμήσεις. Μπορεί να σε θέλει να έρθεις κοντά Του και να διαβάσεις το κατά Ιωάννην ευαγγέλιο. Μπορεί να σε θέλει να έρθεις κοντά Του και να μειώσεις τις δραστηριότητές σου κατά το ήμισυ. Αυτό που λέω είναι, να θέσεις τον εαυτό σου στη διάθεσή Του, και όχι να κάνεις κάτι επιπλέον.

Υπάρχει ένα όμορφο απόσπασμα στη Γραφή, στην προς Εφεσίους επιστολή κεφ. 5 και εδ. 2, όπου λέει: "Να συμπεριφέρεστε με αγάπη κατά το πρότυπο του Χριστού, που μας αγάπησε κι' έδωσε τη ζωή Του για μας, προσφορά και θυσία που τη δέχεται ευχάριστα ο Θεός." Απλά αφιέρωσε τον εαυτό σου στο Θεό. "Μα, δεν έχω τίποτα να προσφέρω." Πώς τολμάς να μιλάς έτσι για το Θεό; Μου λες, "Περίμενε, ποιμένα, δεν μιλώ έτσι για το Θεό, μιλώ για μένα, δεν έχω τίποτα για να προσφέρω." Εάν λες πως δεν έχεις τίποτα για να προσφέρεις, λες πως δεν σου έχει δώσει τίποτα ο Θεός και δεν το πιστεύω αυτό. Ο Θεός δίνει στο κάθε ένα από τα παιδιά Του χαρίσματα και αρετές. Να πάψει αυτή η ψεύτικη μετριοφροσύνη. Είναι προτιμότερο να λες, "Ό,τι μου έχει δώσει ο Θεός, θα Του το επιστρέψω". Ποτέ μην πεις, "Δεν έχω τίποτα να δώσω", ποτέ όμως. Πολλά πράγματα καταστρέφονται εξαιτίας της ψεύτικης μετριοφροσύνης. "Το πρόβλημά σου είναι ότι δεν είσαι σε Μένα. Το πρόβλημα είναι ότι δεν μένεις μόνιμα σε Μένα και δεν θέτεις τη ζωή σου στη διάθεσή Μου." Όταν το κάνεις αυτό, Πώλ,

θα σου δώσω περισσότερη χαρά από ο,τιδήποτε άλλο."

Κι αυτό είναι κάτι που πρέπει όλοι να καταλάβετε, που πρέπει όλοι μας να καταλάβουμε: δεν πρόκειται για το πού βρισκόμαστε, αλλά για το Ποιος είναι ο Θεός και για τη σχέση μας μαζί Του. Αυτό είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Θέλω να γνωρίζετε το εξής: οι περισσότεροι από εσάς πασχίζετε για να είστε ευτυχισμένοι και αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη κάτι κακό, απλά το κάνετε με εντελώς λανθασμένο τρόπο. Οι φορές που απαρνήθηκα τον εαυτό μου ήσαν πολύ λίγες. Όμως όσες φορές απαρνήθηκα τον εαυτό μου και εναπόθεσα τη ζωή μου ως θυσία, έθεσα τον εαυτό μου στη διάθεσή Του, υπήρξα ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου. Παρόλο που μπορεί να μου είχε κοστίσει πολύ, εντούτοις ένωθα τέτοια ειρήνη, και μια χαρά που με σκλάβωνε. Και όλες εκείνες τις φορές, και υπήρξαν πολλές απ' αυτές, που έβαζα το συμφέρον μου πάνω από το συμφέρον των άλλων ανθρώπων, που στην πραγματικότητα σήμαινε ότι έβαζα τον εαυτό μου πάνω από τον Ιησού Χριστό τον Κύριο, υπήρξα ο πιο άθλιος άνθρωπος στο πρόσωπο της γης. Υπάρχει κανείς που έχει βιώσει αυτό το οποίο περιγράφω; Τώρα λοιπόν, σταμάτα! Κάποτε, θεολογικά μιλώντας, θέλουμε να τα περάσουμε όλα αυτά τα πράγματα: θεολογικά μιλώντας, γιατί το κάνω αυτό και γιατί το κάνω εκείνο; Απλά σταμάτα. Έχω ένα φίλο που μένει στο Περού και μία μέρα μπήκε σπίτι και είπε στη μητέρα του, "Μαμά, όταν το κάνω αυτό με το βραχίονά μου, πονά ο βραχίονάς μου." Και αυτή του απάντησε, "Ε λοιπόν, σταμάτα να το κάνεις αυτό με το βραχίονά σου και δεν θα σε πονά πλέον."

Είναι το ίδιο πράγμα κι εδώ. Εσείς που είστε αληθινοί Χριστιανοί, γνωρίζετε τις φορές που έχετε παραδώσει τον εαυτό σας στο Χριστό, γνωρίζετε τις φορές που έχετε θέσει το Χριστό πάνω από τα πάντα, όταν προσφέρατε όλον τον εαυτό σας θυσία ζωντανή και γνωρίζετε τη χαρά που υπάρχει σ' αυτό. Και γνωρίζετε επίσης τη δυστυχία του να κάνεις το αντίθετο. Η ουσία είναι η εξής: ν' απαρνηθείς τον εαυτό σου. Ξέρω πως αυτό δεν είναι πολύ ευχάριστο σ' αυτούς που ψάχνουν, και χαίρομαι γι' αυτό. Απαρνήσου τον εαυτό σου. Θέλεις να λύσεις τα προβλήματα στο γάμο σου; Απαρνήσου τον εαυτό σου και αφιέρωσε τον εαυτό σου στο Θεό. Θέλεις λύση για το κάθε τι. Όμως αυτό που δεν μπορείς να λύσεις: απαρνήσου τον εαυτό σου. "Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει." (Ματθ. 16:25) "Αν του σιταριού ο σπόρος πέσει στη γη αλλά δεν πεθάνει, μένει ένας μονάχος σπόρος. Αν όμως πεθάνει, κάνει άφθονον καρπό." (Ιωάννη 12:24) Είναι όλα σχετικά με τον Ιησού Χριστό να είναι πρώτος, και δεύτερος, και τρίτος, και τέταρτος και πέμπτος ... Αυτό που λέω είναι: μη βάζεις τον Ιησού πρώτον, ο Ιησούς είναι το παν! Δεν είναι απλά πρώτος στη σειρά, Αυτός είναι τα πάντα. Το καθετί είναι Αυτός. Αυτός είναι τα πάντα. Αφιέρωσέ τη ζωή σου.

Ήμουνα με την Τσιάρρο πριν από πολλά χρόνια στο Περού και ήταν πάντοτε ένα πολύ πολύ σοφό άτομο, και μετά από 4-5 τάξεις που είχε διδάξει, κάποιες κοπέλες από τη

Ρουμανία ... Το περιστατικό συνέβηκε στη Ρουμανία. Κάποιες Ρουμάνες κοπέλες την πλησίασαν και της είπαν, "Δε χρειάζεται ν' ακούσουμε οτιδήποτε άλλο έχεις να πεις." Και η Τσιάρο ρώτησε, "Γιατί;" Της απάντησαν, "Επειδή μας λες το ίδιο πράγμα κάθε φορά." Η Τσιάρο είπε, "Ναι, είναι πράγματι τόσο απλό. Διάβαζε το Λόγο του Θεού, αναζήτησε το Θεό και υπόταξε τη ζωή σου σ' Εκείνον. Προσευχήσου για δύναμη. Αφιέρωσε τη ζωή σου. Ζήσε για τους άλλους, κι όχι για τον εαυτό σου. Απαρνήσου τον εαυτό σου ούτως ώστε να σώσεις τη ζωή σου." Ούτως ώστε να σώσεις τη ζωή σου. Απαρνήσου τον εαυτό σου για να σώσεις τη ζωή σου. Αυτό είναι το όλο νόημα.

Σε όσες περιπτώσεις έδωσα κάτι δικό μου σε κάποιον άλλον, δεν το μετάνιωσα ποτέ. Σε περιπτώσεις όμως που έχω κρατήσει πράγματα για τον εαυτό μου, το έχω μετανιώσει. Σε όσες περιπτώσεις έδειξα αυτοθυσία, δεν τις έχω ξαναφέρει ποτέ στο μυαλό μου και να πω, "Μακάρι να μην το είχα κάνει αυτό." Όμως υπήρξαν τόσες πολλές περιπτώσεις που ήμουν αγκιστρωμένη και που είπα αργότερα, "Μακάρι να μην το είχα κάνει αυτό." Αυτό είναι πράγματι αυτό που είπε ο Ιησούς: απαρνήσου τον εαυτό σου και δώσε Του τη ζωή σου. Απαρνήσου τον εαυτό σου. Πρέπει να είμαστε σωστοί θεολογικά; Ναι, πρέπει. Πρέπει να κάνουμε τα άλλα πράγματα; Ναι, πρέπει. Έχουν καμία σημασία όλα τα άλλα αν δεν το κάνουμε αυτό πρώτα απ' όλα; Όχι. Ν' απαρνηθούμε τους εαυτούς μας, να αφιερώσουμε τη ζωή μας. Να μην προβάλλουμε τον εαυτό μας, αλλά να τον υποβιβάζουμε, έτσι ώστε να προβληθεί ο Χριστός. Πρέπει Αυτός ν' αυξηθεί και εγώ να μειωθώ. Και, ω, πόση χαρά είχε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Απόψε θα μιλήσουμε σχετικά με την αφιέρωση του σώματός σου. Γιατί είπε "σώμα"; Για κάποιους πολύ σημαντικούς λόγους. Δεν είπε "Δώσε την καρδιά σου", αλλά είπε "δώσε το σώμα σου" και θα μιλήσουμε γι' αυτό απόψε.

Αν βρίσκεσαι εδώ αυτό το πρωινό, τι μπορώ να σου πω; Ξέρεις, θα είμαι ειλικρινής μαζί σου: Δεν αναμένω ότι θ' ακούσεις αυτό το μήνυμα και θα αλλάξεις ριζικά, μ' όλη σου τη δύναμη, και ότι τα πάντα θα λειτουργούν σωστά για το υπόλοιπο της ζωής σου. Περισσότερο ελπίζω ότι αυτό το μήνυμα θα σ' εκνευρίσει αρκετά ούτως ώστε ν' ανταποκριθείς, και ότι θα σε υπενθυμίζει πάντα το εξής: Αισθάνεσαι κενός μέσα σου; Τότε απαρνήσου τον εαυτό σου. Αισθάνεσαι δυστυχισμένος; Τότε απαρνήσου τον εαυτό σου και ζήσε για το Χριστό. Αισθάνεσαι απλά βρώμικος εσωτερικά; Τότε εναπόθεσε τον εαυτό σου στη διάθεσή Του. Πήγαινε κοντά Του. Είναι μία συνεχής υπενθύμιση εκείνων των πραγμάτων που εγώ κι εσύ καλούμαστε να κάνουμε συνήθως, συνεχώς ν' απαρνηθούμε τον εαυτό μας και να δίνουμε τη ζωή μας στο Θεό.

Κάποιοι από εσάς τους νέους ανθρώπους εκεί έξω, πρόκειται να τα θαλασσώσετε στη ζωή σας, ναι θα συμβεί αυτό. Και θα σας πω γιατί: Επειδή θα πάρετε εσείς τα ηνία και θ' αρχίσετε να τρέχετε. Κι' όταν γίνει αυτό, ε λοιπόν, σε μερικά χρόνια από τώρα θα βρεθείτε στο

γραφείο μου. Θα πάρετε στα χέρια σας το τιμόνι και θα πείτε "Θα οδηγήσω εγώ μόνος μου" και θα το μετανιώσετε για το υπόλοιπο της ζωής σας. Σας ικετεύω να πετάξετε κάτω τα ηνία, ν' αφήσετε το τιμόνι και να υποταχθείτε στην κυριαρχία του Χριστού. Όχι στην κυριαρχία αυτού του κήρυκα, επειδή αυτός ο κήρυκας ... Ξέρετε με τι μοιάζει το να κηρύττεις; Κάποτε δεν μου αρέσει ο τρόπος με τον οποίο γίνεται. Και θα σας πω γιατί: επειδή φαίνεται πως έχω κάποιο μήνυμα και είμαι όπως το συγκυβερνήτη του Θεού ή κάτι τέτοιο, και σας μεταφέρω το μήνυμα. Όταν στην πραγματικότητα ισχύει το εξής: το μήνυμα, εάν είναι από το Θεό, τότε θα πρέπει να το μεταδώσω, και να τρέξω απέναντι εκεί που είστε εσείς, να καθίσω και να το ακούσω όπως κι εσείς. Αυτό δεν βασίζεται στην εξουσία κάποιου κήρυκα. Έχεις διαβάσει εσύ ο ίδιος τη Βίβλο, συμφωνείς με αυτό που έχω πει σχετικά με το εδάφιο στο Ρωμαίους 12:1; Δεν πρόκειται για υποταγή σε κάποιον ποιμένα, σε κάποια εκκλησία ή οτιδήποτε άλλο, αλλά για υποταγή στον Ιησού Χριστό και να εναποθέσεις τη ζωή σου στη διάθεσή Του και να γίνεις όλα αυτά που Εκείνος επιθυμεί για σένα. Πρέπει όμως ν' απαρνηθείς τον εαυτό σου, ν' απαρνηθείς τον εαυτό σου.

Εάν είσαι εδώ σήμερα και δεν είσαι Χριστιανός, και λες "τι είναι όλη αυτή η τρέλα;" Αυτό ακριβώς είναι. "Ελα, χάσε τη ζωή σου για το γιο ενός μαραγκού, για κάποιον τρελό που πέθανε για ένα όραμα και θα έχεις την πίστη που είχαν οι πρώτοι Του ακόλουθοι και θα νιώθεις το βάρος της ακτινοβολίας Του." Είναι τρέλα για κάποιον που δεν γνωρίζει το Θεό. Ν' απαρνηθείς τον εαυτό σου σ' αυτόν τον κόσμο ... Ζούμε στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία όπου τα πάντα είναι για την αυτοπροβολή, το να είσαι δυνατός και ισχυρός. Να αποκτάς τα πάντα έτσι ώστε οι άνθρωποι να σε χειροκροτούν. Όχι όμως στο βασίλειο του Θεού: δεν έχει να κάνει με το ν' ανεβείς τη σκάλα της επιτυχίας, αλλά με το να κατεβείς. Δεν έχει να κάνει με το να σου πλύνουν τα πόδια, αλλά με το να πλύνεις εσύ τα πόδια άλλων ανθρώπων. Ο Ιησούς Χριστός, γνωρίζοντας από πού είχε έρθει, πού πήγαινε, βασικά γνωρίζοντας ότι ήταν ενσαρκωμένος Θεός, πήρε μία πετσέτα και σκούπισε τα πόδια όλων. Τώρα λοιπόν, αυτό σημαίνει να έχεις ισχυρή αυτοεκτίμηση. Περί αυτού πρόκειται. Και αυτό απευθύνεται τόσο σε μένα όσο και σε σένα. Όμως εάν δεν γνωρίζεις τον Κύριο, αυτό είναι που λέει η Βίβλος και πρέπει να το μάθεις: η Βίβλος λέει κάτι υπερβολικά προσβλητικό, μπορείς να το αντέξεις; Η Βίβλος λέει κάτι πάρα πολύ προσβλητικό: δεν είσαι θύμα στην κοινωνία, δεν είσαι θύμα των προβλημάτων των άλλων ανθρώπων, εσείς κύριε, εσείς κυρία, εσύ νεαρέ/ή, εσύ είσαι το πρόβλημα. Όπως κι εγώ. Η Βίβλος λέει: "Γιατί όλοι έχουν αμαρτήσει και βρίσκονται μακριά από τη δόξα του Θεού." Δεν είμαστε σαν χαμένα πρόβατα που ψάχνουν τον ποιμένα τους, είμαστε επαναστάτες που μισούν το Θεό και που τρέχουμε όλη μας τη ζωή για να ξεφύγουμε απ' Εκείνον επειδή θέλουμε να είμαστε εμείς κυρίαρχοι αφέντες στο δικό μας το σύμπαν. Και η Γραφή λέει, αν συνεχίσεις να το

κάνεις αυτό, θα καταστραφείς ακόμη περισσότερο. Η Γραφή σε καλεί να μετανοήσεις, να αναγνωρίσεις την αμαρτία σου και να τη μισήσεις. Και να τρέξεις πίσω στο Θεό, ένα Θεό δίκαιο, που δεν θα μπορούσε να σε συγχωρήσει διότι έχεις παραβεί κάθε νόμο. Δέξου το γεγονός ότι έχει αποστείλει τον Υιό Του για να πληρώσει για το κάθε έγκλημα το οποίο έχεις ποτέ διαπράξει. Η πληρωμή έχει γίνει, η δικαιοσύνη έχει ικανοποιηθεί. Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό και θα σωθείς. Περί αυτού πρόκειται. Τα καλά σου έργα είναι σαν ρυπαρό ιμάτιο, είναι νεκρά ενώπιον του Θεού και δεν έχουν καμία αξία. Είναι ακριβώς όπως και τα δικά μου. Η μόνη αξία, η μόνη αρετή που έχουμε είναι το ότι ο Ιησούς Χριστός σταυρώθηκε και αναστήθηκε από τους νεκρούς, η μοναδική μας ελπίδα και η μοναδική μας δόξα. Η μοναδική μας ελπίδα.